

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

**Toledo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

44. De causis suspensionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

non dicatur, aut tunc transeundi per eam, secundum Calde
& Gemin in cap. 15. cui. in prin. num. 3. de sentent. excomm. l.
6. aut percipiendi Ecclesiastica sacramenta secundum communi-
nem, vt testatur Siluest, vbi supra. Suspendus ergo ab ingre-
Ecclesie non potest officium exercere in Ecclesia, nec intere-
se diuinis, & in hoc excedit suspensionem ab officio: nam
cundum Astens. 2. p. lib. 7. tit. 16. qu. 11. suspendus ab officio po-
test interesse diuinis, dum modo non officiet, aut actum ordi-
nis exerceat, nisi esset suspendus simpliciter à diuinis, quia
nec interesse potest, sicut nec officiare, aut actum ordinis ex-
ercere intra Ecclesiam, vel extra, vt dicit Gem. in cap. 1. §. si quis
autem. nu. 3. de sen. excom.

Octaua, suspendus ab administratione Ecclesie, vel bene-
cij, tam in temporalibus, quam in spiritualibus, non est per se
suspendus ab ordine, ita habet Silu. loco citato. Abb. in cap.
quorundam nu. 9. de solut. Hæ sunt præcipuæ regulæ ad suspen-
sionis modos distinguendos.

De causis suspensionis.

CAPVT XLIV.

Quatuor esse causas in suspensione, sicut in excommu-
nicatione, certum est.

Prima est efficiens, scilicet, qui potest suspendere. hæc
est omnis ille, qui potest excommunicare, vt Doct. com-
muniter dicunt, & notat Siluest. ver. suspensio. §. 2. & Ang. sus-
pensio. 2. §. 3. de quo supra dictum est; vnde sequitur, quod
suspensio, seu prohibitio à celebrando, quæ imponitur peccati-
tenti à Confessario non est propriè suspensio, quia non est im-
posita ab habente iurisdictionem, & sic suspensus celebrando non
fieri irregularis, vt habet Inn. in c. si celebret. num. 3. de sen-
excomm.

Materialis autem causa remota est is, qui suspendi potest. hæc
est ex præcedenti definitione nota est; non enim est omnis
qui excommunicari potest, sed solum persona Ecclesiastica.
Est autem hoc priuilegium Episcopis concessum, vt nullus
Episcopus incurrat suspensionem à iure, nisi specialiter ipsius
mentio fiat. ita habetur cap. quia periculosum. de sentent. ex-
comm. & hoc intellige tam de suspensione officij, quam bene-
ficiij, vt notat Glos. in d. cap. ver. officij. Hoc autem notat

procedit in excommunicatione; hæc enim incurrere possunt, ut ibi notat Gloss. ver. suspensi.

Materialis autem proxima est peccatum, propter, quod suspensio fertur: non enim absque peccato quis suspendi potest, c. satis peruersum d. 36. hoc autem frequentius est mortale: potest autem pro veniali aliqua suspensio imponi, ut dicit Caiet. ver. suspensio. & Nauar. in summ. c. 27. nume. 159. dummodo tamen sit leuis suspensio, sicut & culpa, argum. text. in l. respiciendum, in prin. ff. de pœn. Non est autem suspensio ut excommunicatio; hæc enim, cum est ab homine, non imponi debet nisi propter mortale cum contumacia, & inobedientia, at suspensio non sic: nam aliquando ponitur suspensio ab homine ob contumaciam: aliquando vero ob peccatum solum in pœnam illius peccati: probata enim culpa, vel notoria existente, fertur etiam contra delinquentem non contumacem, secundum Innocent. in capit. peruenit, num. 3. de exceſ. prælat. & Abb. in capit. reprehensibilis, numer. 4. de appel.

Aduerte tamen, quod licet in hoc casu monitio ad sententiam non sit necessaria, oportet tamen, quod de crimine citata parte, prius constet, iuxta Gloss. in Clem. præſenti. ver. conſiterit. de cenſ. nisi excessus sit notorius, ut dicit Abb. in c. peruenit. r. num. 5. de appellat. Vnde fit, ut non semper opus sit admonitione in suspensione, sed solum quando propter contumaciam est, secundum Innoc. c. 1. de excessibus Prælat. Panor. cum communi in cap. reprehensibilis, numer. 4. de appellat. tunc enim est necessaria admonitio, sicut in excommunicatione, & non fertur, nisi contra incorrigibilem, & contumacem, secundum Innoc. in d. cap. peruenit, & Franc. in c. reprehensibilis in princ. de appellat. tamen utroque modo in scriptis est imponenda suspensio ab homine iuxta c. cum medicinalis, de sen. excom. in 6. ut notat Silu. ver. suspensio. num. 4. Caterum si taliter non fieret, non propterea esset nulla, ut per Silu. ibi. Multa sunt peccata in particulari, propter quæ in iure suspensiones sunt impostæ, de quibus dicemus paulò inferius.

Forma autem suspensionis non est determinata in iure, ut notat Hostien. in c. ad hæc circa fin. de appel. sed multis modis potest exprimi ille actus suspensionis in particulari; ut, suspendo te a beneficio, vel ab ordine, vel ab hoc, aut illo. In iure dicitur: sit suspensus. vbi aduertendum est, aliquando esse suspē-

sionem ipso facto, cum dicitur, suspendimus, vel sit suspensus, vel quid simile. Aliquando est comminatio, vt cum dicitur suspendatur, vel suspendendus est, vel verbum simile, vt dicitur in materia de excommunicatione; multa enim quae ibi dicta sunt, communia sunt cum suspensione, & illud maxime de nullitate etiam suspensionis post legitimam appellationem latae, & idem de suspensione ante appellationem lata respectu spiritualium per cap. is cui. de sent. excom. lib. 6. Secus autem respectu temporalium: nam in hoc casu appellatio etiam obsequens suspendit executionem sententiae suspensionis, secundum Abb. in c. pastoralis §. verum quia, num. 11. de appel. Gl. in d. c. is cui. ver. sequens, & idem etiam, quando appellatur a sententia suspensionis a beneficio: talis enim appellatio similiter suspendit, vt notat Abb. in c. pastoralis, §. verum quia, num. 11. de appel. gloss. in c. is cui. de sen. excom. lib. 6. ver. sequens, sic interim retinet possessionem, d. benefic. vt dicit Boic. in Apostolica in fin. de excep.

Finis autem suspensionis est idem, qui & excommunicationis; Ecclesia enim animarum utilitatem intendit, quando corrigit, & castigat.

De effectibus suspensionis.

CAPVT LXV.

Quidam sunt effectus suspensionis, quorum primus est. Suspensus exercens id, in quo est suspensus, peccat grauiter, & peccatum est ex suo genere mortale, arg. text. in c. 2. de maior. & obedi. Suspensus tamen in aliquo non peccat, si faciat ea, in quibus non est suspensus. Peccat ergo, qui suspensus ab ordine aliquo actum illius exercet. Peccat, qui suspensus ab officio, seu iurisdictione excommunicat, vel aliquem exerceat talis officij actum, & qui suspensus ab ingressu Ecclesiae ingrediuntur, vt ad sit diuinis officijs, & qui suspensus a praedicatione praedicat. Similiter de alijs.

Secundus effectus est, suspensus ab ordine, vel ab aliquo includente suspensionem ordinis, non solum peccat, si actum talis ordinis exerceat, sed etiam fit irregularis. deducitur hoc ex cap. cum aeterni. de sent. & re iud. in 6. & cap. 1. de sent. excom. eod. lib. & omnes Doct. in hoc conueniunt; illi enim Canones licet secundum Archid. sint restringendi quoad ca-

sus ab